

OKAZALISTY (1) ai

N sg n okazałist(e).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

Dowodny, wyraźnie coś przedstawiający, operujący przykładami, obrazowy: Epidicticon, Latine, Demonstrativum, Okazálifte/ yákoby przed oczy podłożone. Mącz 106c.

MM